

VSO tabor mladih

Maribor, 13. 11. 2015

Urška Potnik

IZPOVED UDELEŽENCA VOJNE ZA SLOVENIJO

Ko so 26. junija Slovenijo proglasili za samostojno državo in na Trgu republike dvignili slovensko zastavo, smo se vsi veselili svoje republike, že naslednji dan pa so me vpoklicali kot civilista v rezervno vojsko, saj so enote JNA že začele prodirati proti notranjosti. 27. junija je oklepna enota jugoslovanske vojske začela prodirati v smeri od Maribora proti Dravogradu in na svoji poti porušila več barikad, ki so bile postavljene na Spodnji Vižingi, v Radljah in na Muti. Uspelo se jim je prebiti vse do Dravograda, tam pa jih je teritorialna obramba zaustavila ravno nasproti tedanje vojašnice-današnjega dvorca Bukovje in jih zajela v obroč. Z nekoliko težkim srcem sem doma pustil ženo in 5-mesečno hčerko, saj nisem vedel, kaj se bo zgodilo, moral pa sem iti do Gortine, kjer se nas je zbralo še več in smo nato pešačili do Dravograda po gozdovih, preko naselja Vrata in Svetega Boštjana. Spomnim se, da je bila tista noč precej deževna, zato je bilo napredovanje še nekoliko težje.

Ko smo prispeli do Dravograda, smo nato sodelovali pri zadrževanju JNA. Najprej je vse potekalo bolj mirno, ker je bila na drugi strani Drave vojašnica, ki je bila takrat še v lasti JNA oziroma so bili tam njeni vojaki, je le ta to izkoristila in so začeli streljati na nas, vendar se je na srečo vse skupaj končalo brez smrtnih žrtev. Tukaj smo potem ostali 10 dni, do 7. julija, ko so podpisali Brionski sporazum in se je jugoslovanska vojska vrnila v vojašnico v Celje, mi pa smo se živi in zdravi vrnili domov k svojim družinam.